

heeft nog een paar knoppen, krijg ik nog eens een geheel normale huislookbloem te zien.

De zaak zit namelijk zoo. Een normale huislookbloem heeft 6—20 kroonblaadjes en dan twee kransen elk van 6—20 meeldraden, daar binnen weer 6—20 stampers. Nu zijn echter de meeldraden van den binnensten krans bijna altijd veranderd in schijn-stampers, zooals dat in onze foto's mooi te zien is. Ook de meeldraden van de buitenste krans kunnen alle vervormd zijn, en mijn plant heeft nu zoowat alle mogelijkheden vertoond. Ik geloof niet, dat de oorzaak van die afwijkingen bekend is, zij vormen een belangrijk en onderhoudend voorwerp van onderzoek. 't Lijkt mij alvast wel wetens-waardig, dat de plant in zijn nadagen tot inkeer komt, andere doen alweer net andersom en vertoonen allerlei afwijkingen in hun laatste bloemen. 't Behoeft eigenlijk niet eens gezegd te worden, maar volle digheidshalve vertel ik het toch maar, de eitjes uit die vervormde meeldraden ontwikkelen zich nooit tot goede zaden. Die in de normale stampers worden lichte vliezige dingetjes, juist geschikt om door wind en stroomen ver verspreid te worden.

Mijn bloemen werden bezocht door zweefvliegen en bijen, en openden zich prachtig wijd in den fellen zonneschijn. De bloemstengel was een kwart meter hoog en een beetje topzwaar, wat wel jammer was, want de mooie bebladerde stengel, die uit het roset verrijst, maakt een zeer mooie figuur.

Natuurlijk zijn de afwijkingen van de huislookbloem al dikwijls beschreven; Penzig in zijn *Pflanzen-Teratologie* (1890) geeft er een heele lijst van. Dat neemt niet weg, dat ze nog altijd interessant blijven en dat er mogelijk nog wel eens iets nieuws aan te beleven valt. Ik houd alvast een paar rosetten in de gaten, die 't volgend jaar beloven te bloeien.

JAC. P. TH.

Lijsterbessen. — Toen ik in dit tijdschrift van 1 September een berichtje las van den heer Thijssen »De Lijsters in Oost en West« interesseerde mij dit direct, daar op dien datum hier in de buurt (Wageningen) alle boomen nog vol waren. Daarna ben ik er eens op gaan letten en wat bleek: op 10 September zaten de lijsterbessen nog vol.

Dat werd den spreuwen nu wat al te bar en het was opmerkenswaardig, hoe systematisch elke boom kaalgegeten werd. In 2 dagen was een boom kaalgegeten. Een gezwetter was er in de buurt. Een groote boom in de nabijheid werd als rustplaats uitgekozen en telkens streken de hongerigen dan op den boom neer.

Den 20en September zat de lijsterbessenboom in den tuin van onzen buurman nog zoo vol, dat de takken gestut moesten worden. Op 22 September was de boom leeg. Een groote lindeboom in onzen tuin werd als observatie-post gebruikt.

Hierbij valt dan ook nog op te merken, dat er hier werkelijk *veel* minder zang- en zwarte lijsters zijn, dan andere jaren om dezen tijd. Heeft dit zijn oorzaak in de vroege koude?

Wageningen.

K. W. L. BEZEMER.

Azolla. — In een der laatste jaargangen van *D. L. N.* bladerende, trok mijn aandacht een vraag van u: wie wel eens ten N. van 't Noordzeekanaal *Azolla* had gevonden. Mag ik u bij dezen berichten, dat in de slooten aan den Langendijk (ten N. van Alkmaar) het Water-varentje thans algemeen voorkomt; hier en daar in ontzettende hoeveelheden, zóó, dat 't lastig wordt voor de scheepvaart.

Amersfoort, 9 Sept. 1915.

A. JOMAN.